

Jász István
Társbérlet
vagy
szerелеm

Mercator
Stúdió

Minden jog fenntartva, beleértve bárminemű sokszorosítás, másolás és közlés jogát is.

Kiadja a Mercator Stúdió
Felelős kiadó a Mercator Stúdió vezetője
Lektor: Gál Veronika
Műszaki szerkesztés, tipográfia: Dr. Pétery Kristóf
Borítófotó: Fortepan

ISBN 978-963-607-858-4

© Dr. Jász István, 2011
© Mercator Stúdió, 2011

Mercator Stúdió Elektronikus Könyvkiadó
2000 Szentendre, Harkály u. 17.
www.akonyv.hu és www.peterybooks.hu
www.facebook.com/Mercator.Studio
Tel/Fax: 06-26-301-549
Mobil: 06-30-305-9489
e-mail: mercatorstudio@yahoo.com

Jász István

Társbérlet vagy szerelem

Kétszemélyes komédia esetleg zenével

2011.

Tartalom

Tartalom	4
Szereplő személyek	5
ELSŐ RÉSZ	6
MÁSODIK RÉSZ	32

Szereplő személyek

Judit

főbérő

Imre

albérő

ELSŐ RÉSZ

Egy régi lakás hallja. Innen nyílik a konyha és Imre jövőendő szobája, továbbá Judit saját szobája is, az egyik oldalon a lakás bejárati ajtaja. Frissen újrakárpitozott bútor, hatalmas ebédlőasztal, ruhásszekrény, telefon.

Csöngetés

- Judit *Kisiet a szobájából, ajtót nyit. A bejáratban feltűnik Imre, kis táskával a kezében. Judit ránéz. Jó napot. Mintha felismerné, de elbizonytalanodik.*
- Imre Csókolom a kezét. Jó napot.
- Judit Bár, amilyen késő van, inkább jó estéttel köszönnék
- Imre Sűrű napom volt. De most már vége.
- Judit Örülnék, ha megfelelne.
- Imre Meglátjuk.
- Judit És, ha megfelel?
- Imre Akkor beköltözöm.
- Judit Mikor?
- Imre Most rögtön.
- Judit *Kérdően néz a férfi kezében tartott pici kofferre. A többi holmi majd jön utána?*
- Imre Ez a teljes háztartásom. Én nem vagyok normális. Nem tudta?
- Judit Elkótyavetyélte mindenét?
- Imre Szó nem volt kótyavetyéről. Otthagytam.
- Judit Tizenöt év munkáját?
- Imre Egy társbérletet.
- Judit Miért?
- Imre Egy albérletért.

- Judit   És egy ilyet fogadtam a lakásomba! De egy biztos! Itt nem lesz társbérlet!
- Imre   Most én kérdezem meg, hogy miért?
- Judit   Mert egy albérlőnek bármikor felmondhatok.
- Imre   Akkor vetnék egy futó pillantást arra a szobára. Hátha ki sem veszem.
- Judit   Ilyen olcsón nem jut albérlethez!
- Imre   Ami igaz, igaz.
- Judit   Megszántam.
- Imre   Megegett a szíve azon a kis vagynon, amit albérleti díj fejébe hat hónapra előre a kezéhez,
- Judit   Nem is az én kezemhez. Az ügyvéd kezéhez.
- Imre   *Kezet csókol.* Pedig magának sokkal szebb keze van. Szóval én azt hiszem, hogy annak a pénznek nem tudott ellenállni, amilyen lágy szíve van, és körülnéz amilyen antik bútora.
- Judit   Nagyon fontos a tér, amelyben élünk.
- Imre   De mennyire! Az én családom moldvai eredetű és mindig a térrel volt baja.
- Judit   Tudom.
- Imre   Mégis olyanok voltunk, mint a gáz.
- Judit   Azért is fordultam ügyvédhez.
- Imre   Én arra gondoltam, hogy betöltöttük a rendelkezésre álló teret.
- Judit   Én mástól félttem. Azért kértem előre a pénzt. A gáz elillan.
- Imre   Én nem illanok. És most már,..
- Judit   Most már én vagyok a főbérlő.

- Imre   Attól, hogy albérlője van?
- Judit   Hogy kifizettem a lakás használatbavételi díjat.
- Imre   Az ajtókat nézi. Melyik?
- Judit   Rámutat a cselédszoba ajtajára. Az.
- Imre   Bekukkant. Rendben van. Kiveszem. Remélem, hogy csángó nagyapám példáját követve én is hazára találok.
- Judit   Egyszer már megtörtént. Nem emlékszik?
- Imre   Ráismer. Jutka!
- Judit   Akárkinek nem adtam volna. De téged ismerlek.
- Imre   De régen volt!
- Judit   Tegnap. Az óvodában.
- Imre   Doktorosat játszottunk.
- Judit   És te dicsekedtél a nagyapáddal.
- Imre   Aki úgy tud magyarul, mint senki más.
- Judit   És a szülőfaluját úgy hívják, „Istensegítség”. Ezért is segítettem.
- Imre   Pedig te pesti vagy.
- Judit   Vidéken.
- Imre   Tudod, ha az ember hűtlen lesz az elveihez,
- Judit   Én azt hittem, a nejedhez letté hűtlen.
- Imre   Előbb az elveimhez.
- Judit   Hogyan?
- Imre   Valaha megfogadtam, hogy csak egyforma nevű nőekkel ismerkedem, nehogy elszóljam

magam. Így volt három Juditom és látod, elvettem egy Ágit.

Judit

És gubanc lett.

Imre

Téged kellett volna elvenni.

Judit

Udvarolsz?

Imre

Mindig.

Judit

Nem tudom miért, de jól esik. És azután miért mentél el egyik percről a másikra?

Imre

Mert rájöttem, hogy a házasság a szerelem halála.

No.1

*Társbérlet vagy szerelem
Társbérlet és szerelem
együtt nagyon sok nekem,
ha falba verem a fejem;
ezután mi lesz velem?
Nem tudom mi fán terem
a megoldás:*

*foltozgatás
az életem.*

*Társbérlet a házasságban mindenem,
az élelem, a félelem, a szerelem.
Elindulok és sehová sem érkezem,
fűszerezném az életet, de mérgezem;
így van a jobb baloldalon
és fönny a lenn.*

Jutka

Most azt reméled, hogy sajnálni foglak?

Imre

Remélni nem remélem.

Jutka

Hanem?

- Imre Tartok tőle.
- Judit Hát ne tarts semmitől. Én nem sajnállak.
- Imre Irigyelsz?
- Judit Kicsit. Mégis öt év az Égei tenger mellett! Tudod, én annyit gondolkodtam azon, hogy nyugaton,
- Imre Görögország délen van.
- Judit legyen délen, megértik-e a mi vicceinket, a mi tragédiánkat? Egy normális világban nem maradna az egész kultúránkból semmi.
- Imre Én lenvászomban utazom
- Judit Mondj valamit, ami lenvászomból készült!
- Imre Ágynemű.
- Judit Értelek. Ott volt a baj.
- Imre Egy nyavalyát értesz. Ott nem volt semmi baj.
- Judit Akkor mondj valami mást!
- Imre Asztalnemű. Összevesztünk az asztalnál, kibékültünk az ágyban. *Körülnéz, meglátja az asztalt.* A nagy asztal! Ezen pingpongoz-tunk egész gyerekkorunkban!
- Judit Idehozattam. Az esküvői ebédemet gondoltam rá. Damasztal.
- Imre Össze is vesztünk mindig.
- Judit Mindig nyertél.
- Imre Te meg csaltál.
- Judit Tudhattad volna, hogy utálok veszíteni.
- Imre *Elrévedezik.* Az ütők, meg a háló... Megvannak még?

- Judit   Persze.
- Imre   *Mint gyerekkorukban.* Ne jáccunk egy revancsot?
- Judit   *Játszhatunk. Előszedi a pingpong felszerelést, felrakja a hálót. Imre segít neki. Labda nélkül, pantomim játék folyik.*
- Imre   Hogy-hogy megvan?
- Judit   A legjobb fogyókúra. Emlékszel, hogy találkoztunk először?
- Imre   De mennyire! Kilenc éves voltál.
- Judit   Mint Beatrice.
- Imre   Akkor még nem volt ez az együttes!
- Judit   Te lükeházi, hát Dante Beatrice-je, aki kilenc éves volt, mikor a költő meglátta és beleszeretett.
- Imre   *Melléüt a képzeletbeli labdának.* Ezt megettem. Számoljuk?
- Judit   Ütögessünk még! *Szervál.*
- Imre   Jöttem haza az iskolából és az Isten tudja, hogy min merengtem. Talán az énekkönyvben zöldellő rózsafán. Hogy mégis elszáradott. És, hogy milyen szép volt az a kislány, akit mellé-rajzoltak. És, hogy biztosan él valahol és engem vár.
- Judit   Arra én is emlékszem. Gondoltam is magamban, hogyan tudtak engem lerajzolni, mikor nem is ismertek?
- Imre   Egyáltalán nem hasonlítottál arra a kislányra. Az bűbájos volt, te meg szemtelen.

- Judit Egy – egy. *Most ő szervál.* Máskor kerüld az ilyen goromba lecsapásokat, mert rögtön eszembe jut, hogy én vagyok a nő.
- Imre És?
- Judit Csalni kezdek.
- Imre Legalább van önkritikád.
- Judit Meg lakásom. És neked? Se kutyád, se macskád?
- Imre Macskám az volt. Áginak hívták.
- Judit Volt egy kutyád is. Mi lett vele?
- Imre Ez volt az első mondatod.
- Judit Mikor?
- Imre Kilencéves korodban. Akkor láttál életedben először és rögtön rám támadtál, hogy volt egy kutyám és hova tettem?
- Judit Tényleg, hova tetted?
- Imre Soha nem volt kutyám. De neked volt, és aztán együtt sétáltattuk egy darabig, amíg el nem rángatott téged valahova.
- Judit Eltéphetted volna a pórázomat.
- Imre Az volt az érzésem, hogy te akartál engem pórázra venni. És te? Hajadon vagy? Esetleg férjezett?
- Judit Van elég nő, aki férjezett. Én fiúztam. Túl sokáig válogattam. És tudod, amikor már azt kezdik mondogatni, hogy korán sincs elkésve, már régen el van késve.
- Imre *Leteszi az ütőt. Az órájára néz.* Mint én. Esünk túl gyorsan a formaságokon.
- Judit Miféle formaságokon?

- Imre *A kis táskából borosüveget vesz elő. Gondoltam, beköltözésem örömére megihatnánk a pertut.*
- Judit Mindig tegeződtünk! Kivéve ezt a rövid közjátékot.
- Imre Én nem a pertura helyezném itt a hangsúlyt, hanem az ivásra.
- Judit Arról nem volt szó, hogy itt alkoholizálj!
- Imre Akkor menjünk be a szobádba!
- Judit *Kicsit ijedten.* Inkább pingpongozzunk tovább!
- Imre Nem is mondtad, hogy mazochista vagy. Hülyére vernélek. Essünk túl végre a formaságokon!
- Judit A bejelentődet aláírtam, a szobádat láttad már,
- Imre Már be is rendeztem.
- Judit A teljes háztartásoddal?
- Imre Mondhatni. Bár a mosogatószivacsot, a közös használatú helyiségek egyikében, a konyhában szeretném elhelyezni, amennyiben nincs ellene kifogásod.
- Judit De van.
- Imre Mi kifogásod lehet egy ártatlan szivacs ellen?
- Judit Nem a szivacs ellen van kifogásom.
- Imre Ellenem?
- Judit A közös használat ellen.
- Imre Akkor megengeded, hogy szétnézzek?
- Judit Hát persze.

- Imre *Sorra nyitogatja az ajtókat.* Ez a konyha? Ahova a mosogató szivacsomnak tilos a belépés?
- Judit Coki!
- Imre Cuki!
- Imre *Újabb ajtót nyit ki.* A cselédszoba?
- Judit A te birodalmad.
- Imre Nem lehetne mégis az egyik utcai szoba?
- Judit Nem. Ez sturmfrei.
- Imre Micsoda?
- Judit Viharmentes. Azt hozol ide, akit akarsz, és úgy viháncolsz vele, ahogy tetszik. Csak ne halljam.
- Imre Neked is ilyen sturmfrei életed volt?
- Judit Nem mondhatom.
- Imre Hát?
- Judit Állandó esők öve. Nem akarsz inni egy teát, mielőtt elindulnál?
- Imre Köszönöm, nagyon kedves. *Judit feláll, kifelé tart, a konyhába.* Hát akkor hol húzódik a zöld vonal?
- Judit Már a konyhából. Micsoda?
- Imre A fegyvermentes övezet.
- Judit Inkább azt kérdezd, mikor? Mert egy egérlyukban is el lehet férni, ha te délelőtt nézel be, én meg délután.
- No. 2. *Semmi sem közös így ideális,
ha közös a konyha, közös az ágy is,
figyelmeztetek most, jó előre,
legyünk majd külön térben, időben.*

*Délelőtt konyha, délután kamra,
este, ha fürdesz, nem vagy utamban.
Zöröghet villa, kés és kanál is,
ha semmi sem közös, úgy ideális.*

Imre   Látod, nyugaton, vagy délen ahonnan jövök,
ez nem probléma. A gyerekeknek az emeleten
külön fürdőszobájuk van és nem is lakás,
amelyik nem három bedroomos.

Judit   *A konyhából be a teával.* Az én teám meg
dock rumos.

Leülnek, teáznak. Imre felhörpinti a magáét, az órájára néz.

Imre   Köszönöm. Mennem kell. Szia. *Kézcsókkal ki.*

*Judit bekapcsolja a rádiót, zenére összetekeri a pingpong hálót, el-
rakja az ütőket. Belenéz a szekrénybe, gondolkodik. Kikap egy ruhát
belőle, magához méri, visszaakasztja. Egy polcra hálóinget vesz
elő. Bemegy a fürdőszobába. Zuhanyozás zaja.*

Rádióhang   Kérjük kedves hallgatóinkat, gondoljanak
azokra, akik már pihenni tértek és halkítsák le
a rádióikat. Köszönjük.

*Judit már hálóingben kijön a fürdőszobából. Elzárja a rádiót, be-
megy a szobába. Teljes sötétség, csönd. Időmúlás.*

Kulcszörgés

*Imre jött haza. Sötétben átmegy a hallon a szobájába. Egy pillanat
múlva kijön, a kezében ruhanemű. Be a fürdőszobába. Vízcso bogás
zaja. Csönd. Újabb vízcso bogás. Újra csönd. Megint elindul a víz.
Judít kijön a szobájából, álmos, dühös. Odamegy a fürdőszoba ajta-
jához, bekopog. Imre kinéz.*

- Imre   Mi van? *Kijön.*
- Judit   Éjszaka!
- Imre   *Jókedvűen heccelődik.* Az éjszaka rablásra való!
- Judit   De nem rabolsz! Tisztességes rabló ilyenkor nagyban útonáll,
- Imre   Te meg útban vagy, úgy, hogy menj szépen aludni.
- Judit   Hogy aludjak?
- Imre   Nem ismerem a szokásaidat, hogy háton vagy hason, csak hagyj engem békén!
- Judit   Te nem hagysz békében engem!
- Imre   Erőszakoskodtam volna? Teljesen elkerülte a figyelmemet. Lábujjhegyen osontam a fürdőszobába,
- Judit   És lábujjhegyen csorgattad a fülembé a vizet!
- Imre   *Még mindig jókedvű.* „Közel-távolban semmi fény. Csak mécsvilágom, s honszerelmem ég.” És akkor megvádolsz engem, hogy fülhézagodba mérges csalmatot öntöttem. Pedig te nem vagy Hamlet atyjának szelleme. *Közel hajol.* Noha a fülecskéd gyönyörű. Rám az ilyen kacifántos fülek különleges hatást tudnak gyakorolni.
- Judit   Nonono! Csak hátrább az agarakkal!
- Imre   Azt már az este is tisztáztuk, hogy soha nem volt kutyám.
- Judit   Mit kerestél ilyen későn a fürdőszobában?
- Imre   Órádra későn jövél.
- Judit   Te nem vagy magántanár és nem tarthatsz privátórát a fürdőszobában!

- Imre Pásztorórát tarthatok?
- Judit Nem!
- Imre A fürdőszoba nem viharmentes?
- Judit Ahogy mondd. Behallatszik! Gondoltam, mosakszik, fogat mos, majd abbahagyja.
- Imre Te nem szoktál?
- Judit Csak szerelmi bánatomban.
- Imre Tönkre fognak menni a fogaid.
- Judit Az idegeim mennek tönkre ettől az állandó csurgástól. És most már nem is fogok elaludni.
- Imre Vegyél be valami könnyű altatót!
- Judit Utálom a gyógyszereket!
- Imre Attól még nem leszel kábítószeres!
- Judit Csak álmos. Pedig holnap nagyon frissnek és vonzónak kell lennem.
- Imre Vonzó vagy te este is.
- Judit Szóval, gondoltam, bánata van. De háromszor egymás után!
- Imre Borzasztóan nehéz kitalálni, milyen tevékenységet folytattam a fürdőszobában, miután pontosan tisztában vagy azzal a kelengyével, amivel beköltöztem ide. Mostam.
- Judit Utálom a feminin férfiakat!
- Imre Én meg a piszkos fehérneműt utálom. Azonkívül, még, ha szeretném is, akkor sem engedhetem meg magamnak, hogy ápolatlan legyek.
- Judit Éjszaka?

Imre Éjszaka a legkevésbé.
Judit Az éjszaka rablásra való!
Imre Úri betörő vagyok, piszkos ingben nem tudok útonállni sem.
Judit Az is lenvászon?
Imre Puplin, műszállal keverve. Kiváló anyag, reggelre..,
Judit Mire el tudok aludni,
Imre mondom, reggelre biztosan megszárad.
Judit Ha ma éjjel nem alszom jól, akár el se menjek arra a próbafelvételekre!
Imre Hol is játszol?
Judit A fürdőkádban. Papírhajóval. Ha nem sikerül.
Imre Szabadúszás?
Judit A fürdőkádban.
Imre Akkor aludj!
Judit Hogy aludjak?
Imre Gyorsan!
Judit Te meg közben elindítod a feltételes reflexeidet.
Imre Annyi idő alatt, míg itt veszekszünk, már túl is lennénk rajta.
Judit Ideges vagyok. Először vagyok egy fedél alatt egy hapekkel,
Imre És még te mondd, hogy fiúztál.
Judit akihez semmi közöm.
Imre Ez ne legyen akadály!
Judit Udvarolsz?

- Imre Mindig.
- Judit Nem tudom, miért, de jól esik.
- Imre Különbön sincs igazad, mert igenis közöd van hozzám. Én a te albérlőd vagyok és most egy pohár itallal fogjuk megpecsételni ezt a viszonyt. Hol van egy pohár?
- Judit Neked nem kell?
- Imre Akkor kettő.
- Judit Hol, hol? Hát a konyhában. *Meggyújtja a hangulatlámpát.*
- Imre *Kimegy a konyhába, be két pohárral. Az üveget is hozza, lepakol, azután rámered az egyik pohárra. A fény felé tartja. Konyharuhád van?*
- Judit Meg akarsz egyvel ajándékozni? Az is lenvászón?
- Imre Nem. Ez piszkos.
- Imre *A zsebéből elővett zsebkendővel törölgeti a poharat. A száján.*
- Judit *Dühös lesz. Ha piszkos, akkor az én szájamtól piszkos. És, ha pertut ittunk volna, azzal csók is járna. Meg száj és körömfájás.*
- Imre Hát, ha csak a pohár fog szenvedni benne, azt még túlélem
- Judit Nem élnéd túl a csókomat? Tudod mit, dögölj meg! *Felugrik, megcsókolja.*
- Imre Látod, így kell ezt csinálni.
- Judit Gazember! *Felkucorodik a fotelbe, összehúzza magát. Fázom.*
- Imre *Melléülne, de kicsi a fotel. Majd én fölmelegítelek.*

- Judit Vigyázz!
- Imre Olyan törékeny volnál?
- Judit A bútor! Most hozattam rendbe.
- Imre Az már más! Akkor vigyázok. *Judit lábához telepszik, simogatja.*
- Judit És neked miért kell különlegesen ápoltnak lenned?
- Imre Szétválasztottuk magunkat, nem?
- Judit *Visszakozik.* Ne haragudj. Sajnálom, hogy ilyenkor is mosással fecsérled a drága időt. Hányas nyakad van?
- Imre Negyvenkettes. Miért?
- Judit Véletlenül van egy férfiingem.
- Imre Túlélte a viharokat?
- Judit Az állandó esőket.
- Imre Uraságoktól levetett ingben én nem járok.
- Judit Vadonatúj. Mindjárt hozom és fel is próbálhatod. Judit feláll, bemegy a szobájába. Imre villámgyorsan felugrik, bevágtat a fürdőszobába. Újra csurgás zaja.
- Judit *Be, kezében a becsomagolt inggel. Ideges, dühös.* Hol vagy?
- Imre *Zavartan be a fürdőszobából.* Mi van?
- Judit Még mindig éjszaka.
- Imre *Szégyenlősen.* Mostam egy kicsit.
- Judit Hát mi vagy te? Mosómedve?
- Imre *Szégyenlős mosollyal.* Igen. Én egy mosómedve vagyok.

- Judit Most értem meg az Ágit, hogy otthagyt. Te biztos közben is mosni szeretnél volna.
- Imre Az *ingre* néz. Add ide, kimosom ezt is.
- Judit Coki!
- Imre Kedvenc szavad.
- Judit Neked meg kedvenc foglalatosságod.
- Imre Na, nézd, kedves Jutka, lehet, hogy furcsa, lehet, hogy perverzitás, de nem bánt senkit.
- Judit Engem bánt. Nagyon bánt. Nem érzed?
- Imre Tudod, mit érzek? Hogy borzasztó, milyen hektikás napom volt és én még egy nyugodt napot sem tudok nyugodtan befejezni, ha tíz perc alatt nem tudom nyugodtan kinyomkodni a zoknimból a feszültséget.
- Judit Aki a szívét a zoknijában hordja.
- Imre Hiába gúnyolódsz, nagyon hasznos dolog.
- Judit Nem kértem használati utasítást.
- Imre Úgy is jó. Ha nem akarsz igénybe venni, akkor semmi szükséged rá. *Judit idegesen tépkedni kezdi az ing csomagolásán a celofánt.* Ezt pedig ne tépkedd, mert beleakad a tű az anyagba és kiszakítja.
- Judit Megszúrt! A *szájába kapja az ujját.*
- Imre Csúnya gombostű! *Megpuszítja Judit ujját.*
- Judit Na látod. ez kell nekem, nem a piperemosás.
- Imre Igazad van. A tisztítóban úgyis mindig összekeverik az ember holmiját.
- Judit Már megint kezdted?
- Imre És nagyon szépen köszönöm neked azt az inget, amivel a fáradozástól akartál megkí-

mélni. És ami miatt fáj az a pici aranyos ujjad. *Újabb puszi, simogatja a kezét.* Milyen meleg a kezed! Tudod én az utóbbi időben elég sokat voltam egyedül és rájöttem, hogy kell a nőekkel bánni. Mint egy inggel. Nem gyúrni, szépen lefektetni,

Judit Vagy fölakasztani! Az agyamra mész! Mindig azt hiszem, na most jön a nagy szerelem, az előjáték, de kiderül, hogy csak előmosás volt. Túl sok a víz, nem gondolod?

Imre Az emberi test kilencven százaléka víz.

Judit Nálad száztíz. Nézd, engem nem érdekel a humánbiológia és vízállásjelentés, de a köz-tisztaság az pláne nem érdekel, éjfél van, aludni akarok, ha már nincs mód másra.

Imre Dehogyan nincs!

Judit Lehet, hogy téged izgalomba hoz az asszonydicséret, mármint a mosópor, de nálam nem alkalmazható ajzószer gyanánt. Habzani kezd a szám és nem tudom fékezni magam!

Imre Hozok valami fékezett habzású mosóport.

Judit Hagyjuk a fenébe az egészséget! Holnap próba-felvétel, neked is dolgod lesz. Megosztottunk a lakáson, én vagyok hülye, amikor te igazán nagyon rendesen akkor akarod igénybe venni a fürdőszobát, amikor az nekem álmomban sem jutna eszembe, fönnakadok rajta és még balhézok is.

Imre Ez aztán nem balhé!

Judit Hát mi az, ha ez nem?

Imre Nem foglak kioktatni arra, ami engem az ingmosásba kergetett.

- Judit   Kezdelek érteni.
- Imre   Viszont én nem értelek téged. Hogy van az, hogy egy ilyen gyönyörű nő, mint te vagy, lakással egyedül marad.
- Judit   Lakás nélkül maradtam egyedül. A lakás nem rég jött.
- Imre   És a fiú?
- Judit   Az régen elment. Ne beszéljünk róla.
- Imre   Akkor is lehetne egy partnered.
- Judit   Nem lehetne. Még egy férj talán... bár az sem. Ki bírja az ilyen össze-visszarángatott életet? Egy férfinak,
- Imre   Férfinak.
- Judit   Ilyennak, cipőnak.
- Imre   Nincs igazad. A vegyes hangrendű szavak után mély hangrendű toldalék járul.
- Judit   Mi vagy te? Nyelvész vagy külkereskedő?
- Imre   Nevetni fogsz. Nyelvész. Klasszika-filológus.
- Judit   Milológus? A férfi különben is magasrendű.
- Imre   Már amelyik. Aki elment, azt nem hinném. Egyébként a férfiúból származik és így már vegyes.
- Judit   Nahát te vagy a legvegyesebb, ha igaz, amit mondasz.
- Imre   Mikor én végeztem, már elkezdődött az a folyamat, amit finoman túlképzettségnek hívnak. Konkrétan,
- Judit   Konkrétan. Ha már..
- Imre   Tehát, konkrétan én, ha már nem foglalkozhatom azzal, amivel szeretnék,

- Judit Nem moshatsz.
- Imre Miután rájöttem, hogy egyetemi tanárból van elég és tanársegédből meg pláne túltermelési válság van, továbbá el akartam jutni álmaim honába, Görögországba, úgy döntöttem, hogy, ha már nem utazhatom peploszban, utazom pupliningben.
- Judit Mi az, hogy peplosz?
- Imre Nem tudod? A görög színészek lepedője. Amiben játszottak.
- Judit Köszönöm, tanár úr. Azt kérdezted, hogy miért maradtam egyedül? Hát ki vesz feleségül egy vidéki színésznőt?
- Imre Vidéki színész.
- Judit Az a fővárosba nőszül.
- Imre Szóval ő az. Játssz nekem valamit!
- Judit Éjszaka? Próbafevétel előtt? Te mutattál valamit nekem?
- Imre Nyelv- és kosztümtörténeti előadást tartottam, továbbá a lenvászonféleségek áruismeretéből is nyújtottam információt.
- Judit Miért jöttél haza Athénből?
- Imre A kocsi összejött, a házasság szétment.
- Judit Gyerek nincs?
- Imre De van. Látod, ezért bánt a lelkiismeret. Meg is adtam ezt a számot, hogy, ha valami baj lenne.., Nem baj?
- Judit És most?
- Imre Újabb piacokat keresek
- Judit Én is csak árulom magam.

- Imre   És nincs rád vevő.
- Judit   Nem tudok elmenni egy randevúra, mert jön a diszpó a filmgyárból és rohanok. A szinkronnal van találkám,
- Imre   Rengeteg olyan színésznőt tudok, akinek gyereke és háztartása van.
- Judit   Azok befutott színészek és jó háziasszonyok.
- Imre   Hát befutni nem tudok helyetted, de a háztartásodat remekül elvezetném.
- Judit   Megőrültél?
- Imre   Nem vagyok normális, mondtam már. Különben is egy cselédszobában lakom.
- Judit   Megfelelő ember a megfelelő helyen.
- Imre   És nem csak mosni szeretek, hanem vasalni is.
- Judit   Nem vagy te homokos véletlenül? Mert, ha kiderülne, mondjuk, hogy kettőnk közül te vagy a nő, akkor már a cselédszobát sem adom.
- Imre   Ebből a szempontból teljesen normális vagyok.
- Judit   Amennyire én tudom, a görögök úgy tartották, csak az fanyalodik nőkre, akinek fiúkra nem telik.
- Imre   Tele vagyok jobbnál jobb receptekkel.
- Judit   Biopon?
- Imre   Mosóporból elvből nem főzök. A leves port se szeretem.
- Judit   A biszexuálisokat hívják bioponnak.

- Imre   Köszönöm, tanárnő. De megnyugtathatlak. Csak a nők.
- Judit   Azok azután minden mennyiségben.
- Imre   Én a minőségre nagyobb súlyt fektetek.
- Judit   Azt hittem, a nőkre.
- Imre   Is. De csak minőség-ellenőrzés után. Mert.
- Judit   Miért?
- Imre   Az foglalkozik vele. Minőségellenőrző részvénytársaság.
- Judit   És te vagy a főrészvényes, mi? Azt mondtad, játszom neked. Benne vagyok, de csak, ha te is játszol. Legyél te a MERT! Holnap próbafelvétel, és én már tudom, mit kell alakítani. figyelj, és mondd meg, ha valami nem tetszik.
- Imre   A vizsgálat mennyiségi értékeléssel kezdődik.
- Judit   Kihúzza magát, forog. Ötven, százhetven, kilencven, hatvanhat, kilencven.
- Imre   Ez mi?
- Judit   A mennyiségi adataim. A súlyom, a magasságom, mell- derék- és csípőbősségem.
- Imre   Mellélép, átkarolja. Ezek Lollobrigita adatai húsz éves korából. Ellenőrizni kell. *Manipulációkba kezdene, de Judit kisiklik a kezéből.*
- Judit   Csapó, egyes!
- Imre   Nem értem megint.
- Judit   Kezdődik a próbafelvétel. Háziasszonyt fogok játszani. Te az uram vagy.
- Imre   Nahát azt remekül tudom. Öt éven keresztül Ági csak háziasszony volt.
- Judit   Athénben. Cselédséggel.

Imre Azért a körmére kellett nézni.

Judit A saját kezére néz. Istenem! Manikűrözni is kell!

Imre Takarításhoz?

Judit Ki fog itt takarítani?

Imre Te, édes szívem.

Judit Szívem?

Imre Akkora a mocskok, hogy borzasztó.

Judit Nagyon szép rend van.

Imre A szőnyeg fölött. Van egy partvisod?

Judit A porszívó fel van már találva.

Imre Szóval te a porszívóval söpörsz?

Judit Kezdesz hasonlítani egy férfihoz.

Imre Csak van egy partvis a háznál!

Judit Van.

Imre Akkor elő vele!

Judit Tudod, hogy kezdelek utálni?

Imre Legalább emberszámba veszel.

Judit Hát jó. Ha nekem nem felelt meg, ha te éjfélkor, magad mosol, akkor legyen megelégedve velem, ha hajnali háromkor takaríthatok. *Ki a konyhába, seprűvel, személtlapáttal be.*

Imre Kezdjük! *Judit söprésbe kezd.* Hogy fogod?

Judit Hogy fogjam?

Imre Ahogy kell. *Mutatja.*

Judit Söpör. Most jó?

Imre Nyavalyát.

- Judit Kedvenc szavad.
- Imre Kedvenc foglalatosságom.
- Judit A söprés? Na söprés! *Kifelé mutat.*
- Imre A minőség ellenőrzés. Ne dumálj, söpörj!
- Judit *Igyekszik.* Meg van elégedve nagyságos úr?
- Imre Hát nagyjából. *Gyors és ügyes mozdulatokkal összesöpri a maradék szemetet, lapáttal és söprűvel ki a konyhába, porszívóval együtt be, Most jöhet ez.*
- Judit *Bekapcsolja a porszívót, dolgozik vele.* Miért nem szív ez? Megnézem. *Szétnyitja, a porzsákból kihull a por.*
- Imre Hülye! Most kezdheted előlről.
- Judit Akkor is meg kell nézni, miért nem szív.
- Imre A gégecsövet nézd!
- Judit Odamegy Imréhez, kinyitja a száját, belenéz. Ettől elénekelheted a csengettyű áriát.
- Imre Szívjam én a port?
- Judit Tőlem rúghatod is.
- Imre Te nem tudod, mi a gégecső.
- Judit Se gégész nem vagyok, se főcsővezető.
- Imre Ez az. Felmutatja.
- Judit Aha. A kígyó.
- Imre Akkor figyelj Imre bácsira! *Átrakja a csövet a porszívó másik felére és kifújatja belőle a papírt, ami eltömte.* Megvan!
- Judit *Utánakap.* Add ide!
- Imre *Kisimogatja.* Tessék!

- Judit *Belenéz. A gazember!*
- Imre Az ing gazdája?
- Judit Az már te vagy. *Majdnem sír. A fene egye meg! Hogy az emlékétől se tudok megszabadulni! A porszívót tönkreteszi, a WC-t eldugítja, elégetni egy mai lakásban nem lehet semmit! Széttépi, a földre szórja, rátapos.*
- Imre Hát kérlek ez olyan jó volt, hogy tőlem biztos megkapnád a főszerepet.
- Judit Micsoda?
- Imre Exportképes.
- Judit Miért?
- Imre Mert a MERT így mert határozni. Egy A A minőség.
- Judit Egy szavadat sem értem.
- Imre Csapó. Próbafevétel.
- Judit Szóval ezért voltál olyan undorító?
- Imre Hogy beleéljed magad a háziasszony szerepébe.
- Judit Miféle háziasszony az, aki nem parancsol, hanem neki parancsolnak?
- Imre Magyar háziasszony.
- Judit És miért nem játszhatom el a követségi nagyságos asszonyt, akinek állandó cselédsége van?
- Imre Mert attól menekülök.
- Judit És én?
- Imre Hozzád menekülök.

- Judit Mit akarsz? Be akarsz állni hozzám házvezetőnőnek? Az albérleti díjból nincs visszatérítés. Már elköltöttem. Mindjárt reggel lesz. Fáradt vagyok.
- Imre *No. 3. A hajnal már csak szürkület
Milyen nehéz is nélküled,
ha kopár fényben mászik a
két mutató, mint két csiga.
A délelőtt, a délután
maga elé mered bután,
mert béna, néma és süket
már nélküled a szürkület*
- Judit *Milyen gyönyörű lesz veled
minden szürkület szédület
erdők felrévedő szaga,
tájak hullámozó hajnala,
tenger, hullámok, hajlatok
egymást kergető hajlamok,
lombok, virágok, rengeteg
avarba bűvó langymeleg.*
- Együtt *Csak mondogasd, csak hajtogasd,
az égen csillogó garast,
a pörgő fémpénzt, a Napot,
tőlem ingyen megkaphatod,
csak észrevedd, csak észrevedd,
legyen hozzá szemed, füled,
minden szürkület szédület
veled, de halott nélküled.*
- Judit Te nem vagy álmos?
- Imre Dehogynem. Már attól félttem, hogy le akarok feküdni és te nem leszel az. *Mind a ketten el Judit szobájába.*

Szünet.

MÁSODIK RÉSZ

Ugyanott, másnap reggel. Judit pongyolában reggelihez terít. Jókedvű, dudorászik. Virágot tesz az asztalra, aztán a virághoz vázát keres. A vázával együtt kimegy a fürdőszobába, hallatszik, ahogy vizet ereszt a vázába. Mialatt kinn van, a konyha felől megjelenik Imre tálcával a kezében, a tálcán tea és egy tányér tele piritóssal.

- Judit *Visszaér, a vázát az asztalra rakja. Felnéz, meglátja Imrét és hangosan felnevet. A férfin ugyanis egy női köntös van, alatta feltehetőleg semmi. Hát te?*
- Imre Gondoltam a nagyságos asszonynak ágyban szolgáлом fel a reggelit. Francia nagyságos asszonynak a francia ágyba.
- Judit Nem görög?
- Imre Nem. A görög asszonyok nagyon feketék, kis bajszuk is van.
- Judit Nem fiúk azok a lányok?
- Imre Hát még most is kétségeid vannak?
- Judit Nem, te drága! Megcsókolja Imrét, de a fokhagymaszagtól elborzad. Hát neked nem magyarázta meg senki, hogy kell randevúra menni?
- Imre Először is én randevúról jövök, másodszor pedig hogyan kell?
- Judit Csábosan!
- Imre Nem vagyok elég csábos? *Forog a női köntösben.*
- Judit Ez meg hogy kerül rád? Az én köntösöm!
- Imre A háztartásom némi kívánnivalót hagy maga után. Pizsamát nem hoztam.
- Judit *Cinkos mosollyal.* Nagyon hiányzott?

- Imre Kicsit. Nem volt mit levenni.
- Judit És a ruhád?
- Imre Az más. De nem az igazi. Az az igazi, amikor a csaj veszi fel az én pizsamakabátomat és úgy kivigyorog a fenéke alóla.
- Judit Sokan vigyorogtak?
- Imre Nem elegenden. *Szünet.* Ági. A legelején.
- Judit Hát, ha csak ez hiányzik a boldogságodhoz, van egy pizsamám.
- Imre Megtennéd?
- Judit Csakhogy baj van. Pizsamanadrág helyett én olyan bébi doll bugyit hordok.
- Imre Akkor mellőzzük a bugyit és maradjunk az eredeti változatnál.
- Judit Vigyorogjak?
- Imre Légy szíves!
- Judit *Nevetni kezd.* Elég?
- Imre Nem erről volt szó!
- Judit Arról sem, hogy kiszöksz mellőlem és fokhagymával garázdálkodsz azon a remek illatú szádon.
- Imre „Ahogy Helena Menelaosz ágya közül kiszökött.”
- Judit Helena megtehetette Menelaossal, de te nem teheted meg velem.
- Imre Miért?
- Judit Mert te nem Menelaosz vagy nekem, hanem Párizs.

- Imre Dúdol. „Nekem csak ő a Párizsom.” Megjegyzem a Nagykörút éppen úgy nem Grand Boulevard, mint ahogy az Oktogon nem Place Pigalle. Az a Rákóczi tér.
- Judit De otthon vagy a bénatos utcákban!
- Imre Az életet tanulmányozni kell!
- Judit Az éjszakai életet? Tegnap este is ezt tanulmányoztad?
- Imre Nem vagyunk házasok.
- Judit Igaz. *Sértődötten visszavonul.* Bocsáss meg!
- Imre Jutka! Gyere vissza! Munkavacsora volt.
- Judit Megenyhül. Végeredményben munkálkodtál te velem is mára virradóra. *Ránevet.* Te szobacicus!
- Imre Kandúr,
- Judit Milyen jól állna a fehér bóbíta a hajadba. Remekül menne a köntösömhöz. Csak mosd meg már a fogadat!
- Imre Nincs igazad.
- No. 4. Ami jó, az fűszeres
Ha szeretsz, borsosan szeress;
hidegen nem jó a leves,
nekem kibúvót ne keress,
mikor így élvezetes
fokhagymásan és paprikásan
szikrák pattannak a mártásban
kiáltásban és suttogásban
mindig új van és mindig más van.
Görög római ételek, olasz francia italok
színében, illatanyagában a tűz a szesz nem
oldalóg,
mert ami jó, az fűszeres, stb.*

- Imre Na megyek, felöltözöm. *Eltűnik a fürdőszobában.*
- Judit *Tovább terít, kenyeret vág, megkeni vajjal. Mézet vesz elő, az asztalra készíti, majd rácsurgatja a vajas kenyérre. Beleharap. Újabb mézes-vajaskenyeret készít Imrének, szép tányérra rakja Imrének.*
- Imre *Felöltözve, a tegnap kapott ingben előkerül a fürdőszobából. Nagyszerű.*
- Judit Tényleg remekül áll. *Kis mosollyal. Mosási utasítás is van hozzá. Megtaláltad?*
- Imre Én már a tapintásáról tudom, hogy mit kell tenni. *Megsimogatja Juditot.*
- Judit Lefektetni vagy felakasztani? *Ő is végigsimít a férfi arcán. Finom!*
- Imre Apukám úgy tanított, hogy inkább kétszer borotválkozzam meg a randevú előtt,
- Judit Semmint hogy fokhagymás pirítóst reggelizzél! *Az arcát odadörgöli Imrééhez. Még mindig kicsit szagos.*
- Imre Pedig Zsilett mantolé.
- Judit Mi lett mintolé?
- Imre Mentolos borotvahab. Még időben bespájazoltam belőle.
- Judit Ez volt a neszeszerben?
- Imre Csak ez.
- Judit Pizsama helyett.
- Imre Erre nagyobb szükség volt. *Meglátja a kenyeret. Á! Már meg is kented? Nagyon harap a kenyérből, utána köpködni kezd. Mi volt ez?*

- Judit Vajas-mézes kenyér, A kedvencem. Te is szeretted?
- Imre Mint a mézes fokhagymát.
- Judit Egy gyomorba megy. *Elszomorodik*. Nem találtam el a gusztusodat.
- Imre Azért ne gyászolj!
- Judit Nem is azért gyászolok.
- Imre Nem árt, ha most nem zabálok annyit. Még egy munkareggeli vár.
- Judit Sosem gondoltam volna, hogy a külkereskedés hizlal.
- Imre A vajas-mézes kenyér hizlalna. Ha megeném.
- Judit Na látod, hát ezért gyászolok.
- Imre Mert nem eszem meg, amit utálok?
- Judit Miután lefeküdtem veled?
- Imre Hát mi köze van az egyiknek a másikhoz?
- Judit Ennyi áldozatot sem tudsz meghozni értem.
- Imre Jaj, Istenem! Hát áldozat volt?
- Judit Gyönyörűség.
- Imre Akkor ismételjük meg azt a gyönyörűséget!
- Judit És a munkareggeli?
- Imre Az várhat.
- Judit Nagyon szép?
- Imre Kétszáz éves és férfi. Tudhatod, hogy bajszosban még a nőket sem kedvelem. *Felízzik*. Gyere! Megígérted a pizsama kabátot. Hogy ki fogsz vigyorgni.

- Judit Kis módosítással. *Majdnem sír.* Kiröhöglek. Annyi tapintat nem volt benned, hogy az első reggelinket el ne rontsd!
- Imre Be akartam aranyozni
- Judit Fokhagymás pirítóssal.
- Imre Semmit nem vethetsz a szememre. Te vajjal és mézzel folyó kánaánt csináltál a reggelimből.
- Judit Örülhetnél volna az ígéret földjének.
- Imre Nem vagyok olyan „hamis próféta, aki azt hirdeti nagy gonoszan, hogy már megállhatunk, mert itten az ígéretnek földje van.”
- Judit Hát én még egy ilyen művelt külkereskedőt még nem ettem.
- Imre Pedig még csak be sem vagyok dörzsölve fokhagymával. Úgy kellene megkóstolnod.
- Judit Elment az étvágyam. Igazán lehetett volna benned annyi szerelem, vagy tapintat, hogy... hogy... ne rontsd el az örömet,
- Imre és elrontsam a magamét. Itt vagyunk a forrásnál.
- Judit Csak tiszta forrásból! Írta Bartók Béla „Volt néki, volt néki kilenc szép szál fia.” Egy lenne! Egy férfi, aki férfi. Nem szolgálja ugyan az ágyba a reggelit, de vállalja az áldozatot!
- Imre Most mi értelme lenne?
- Judit Semi. De az a gyönyörű az egészben.
- Imre Értem.
- Judit Nem érted, te önző disznó, hanem értem. Érted? *Megszólal a telefon Judit felkapja.* Igenis. Adom az urat. *Átadja a kagylót.* A gazdám

- kéri egy kétszáz éves szoprán férfihang, aki munka-reggelihez munkást keres.
- Imre *A telefonba.* Fél óra és ott vagyok. Leteszi.
- Judit Az ügyvéd volt?
- Imre Miért lett volna?
- Judit Az iránt érdeklődtem finoman, hogy természetes, vagy jogi személy volt-e az illető?
- Imre Természetes, hogy jogi személy. egy nemzetközi biztosító magyarországi képviselője.
- Judit És természetesen őt is Juditnak hívják, hogy be légy biztosítva.
- Imre Mi ez? Egy éjszakát töltöttünk együtt és én már megint hazudozom, te meg faggatsz és következtetsz, mintha Ági volnál, pedig Judit vagy, mintha társbérletben élnénk, pedig ez, ha jól tudom, albérlet. Megmondom az igazat. Aki telefonált, az valóban egy alkalmi kapcsolat volt, de mivel a lábujjad körméig nem ér fel, le fogom építeni. Most. Ezen a nagyon fontos megbeszélésen, ami ettől és ezért fontos.
- Judit Egy szót nem szól, csak ken egy vajjas kenyeret Imrének. *Az dühösen felkapja a mézet, rácsurgatja és beleharap.*
- Imre Előnyei azért neki is voltak, például lelke az abszolúte nem volt. *Kicsit magának.* De mibe volt az nekem! Igaz, megette a foghagymás pirítóst, sőt sokkal vadabb ételeket is fogyasztott, többnyire ötcsillagos szállodákban.
- Judit Itt meg olcsó a szoba és az árba a mosás is beleszámít.
- Imre Én mostam! És kimostam volna neked is!

- Judit Csak jobb program adódott. Persze ingyen.
- Imre *Dühös lesz, de uralkodik magán.* Kedves Judit, mi elkövettünk egy-egy hibát, de nem hinném, hogy a hiba jóvátehető.
- Judit Hát, ami az én hibámat illeti... Beengedtem a lakásomba egy őrültet, aki velem együtt volt gyerek és velem együtt pingpongozott ezen az ebédlőasztalon. Mindez elegendő alapot teremtett arra, hogy Juditokból álló gazdag gyűjteményét egy nem túl értékes darabbal gazdagítsa, hiszen már gyermekkoromban is tetszett. Csángó nagyapja volt. A név is szép. Úgy cseng.
- Imre Csángó.
- Judit De nem voltam elég körültekintő. Tudhattam volna, milyenek a csángók.
- Imre Milyenek?
- Judit Mint te, gazember! Az órájára néz. Nekem mennem kell!
- Imre Járj szerencsével! De azért vegyél fel valami ruhát!
- Judit Kinyitja a szekrényt kikap belőle egy ruhát . A munkareggeli?
- Imre Lemondom.
- Judit *A szerkény ajtó takarásában öltözik.* Akkor mit fogsz csinálni?
- Imre Ebédet. Görög ízek a francia nagyságos aszszonyrak. Együtt lemegyünk, bevásárolok.
- Judit Tele van a jégszekrény.
- Imre Most a legszívesebben azt mondanám, hogy én hozott macskával patkányirtást nem vállal-

lok, mert nem vagyok egy potya fráter, de sajnós a főbérő kizsebelt.

Judit *Előkerül a szekrényajtó mögül.* Ha nálam volna a szerep, most megtaposnám, de így csak arra kérek, köpdöss meg!

Imre Azzal a fokhagymaillatú számmal? Kérek. *Megteszi.* Apád, anyád idejőjön.

Judit Mi vagyok én? Pénz?

Imre A legdrágább kincsem. Na, indulj, mielőtt még leértékelnének.

Judit Akkor, szia. *Ki.*

Imre *Egyedül marad, gondolkodik. Megszólal a telefon. Felkapja.* Hogy micsoda? Igen. Az ő lakása. Nem. Aha! Értem. Ne haragudj öregem, hogy tegezlek, de e pillanatban a te inged van rajtam és a te volt barátnőd a barátnőm. Úgy, hogy megkérek, ne is háborgass minket máskor! Őt kiborítaná, ami engem is kiborítana. Máskor talán előbb nézz a telekkönyvbe és utóbb szakíts, nehogy hasonló meglepetések érjenek. Nem, nem haragszom, de te se haragudj, dolgom van, ebédet szeretnék főzni. Nem tudom adni, az imént távozott. Nem hatalmazott fel rá, hogy megmondjam. Meg fogom mondani. Neked is. Viszlát. Illetve Isten veled, ezt ő üzeni, erre felhatalmazott. Leteszi, a telefon újra megszólal. Halló, igen. Micsoda? Hogy együtt van? Előbb volt együtt. Kétszer. Háromszor? Senki többet, harmadszor? Sajnálom uram, mint mondtam volt, elkelt. Lerakja. Megvan! Kelt tésztát fogok sütni neki, annak biztos örülni fog. Hol tarthatja ez a nő az edényeit? *A telefon újra megszólal.* Fulladj meg! Halló, halló! Téves! Kimegy a konyhába, tevékenykedik, majd egy

letakart edénnyel együtt vissza. *Újabb telefoncsengés.* Mi van, átalakultunk házi központtá? Nem neked mondtam. Hogy azt mondtam, hogy egy fél óra múlva ott vagyok? Hát nem vagyok ott. Itt vagyok. És itt is maradok. Nem kések. Nem fogok odamenni. Hogy nincs nálad annyi pénz? Majd ledolgozod. Hogy én? Nincs az a pénz! Hogy hol van? Sok közöd ugyan nincs hozzá, de megmondom; a főbérlőnél. Nekiesik a kis bőröndjének, előhúzza egy füzetet, alapozgat benne. Fakanállal habosra verni. Keveri a tésztát Nesze, Ági! *Újra megszólal a telefon.* Ági? Miért hívtál? A gyerek? Megmondtam, csak a legsürgősebb esetben... Nem. Nem kezdjük még egyszer. Vannak dolgok, amiket csak egyszer lehet. Én meg számtalan esetben. Utoljára ma hajnalban. Mit mondasz? Hogy az én érdeemben? Hosszú csönd. Nagyon rendes tőled. Köszönöm. És, ha valamiben majd én segíthetek... Szervusz. *Imre a tésztát a hangulatlámpa alá rakja.*

Kulcszörgés. Judit jön vissza.

- Imre Felragyog. Na? Mi volt? Használt a tegnapi próba?
- Judit *Lehorgasztja a fejét.* A padlónak feltétlenül.
- Imre Nem is keféltünk.
- Judit Dehogynem. *A földet nézi.* Lakkozva van.
- Imre Sikerült manikűröznöd is.
- Judit A padló van lakkozva, nem a körmöm. A szerepet más kapta.
- Imre Nem voltál jó?
- Judit Nagyon jó voltam. Mindenki gratulált.

- Imre   Akkor meg mi történt? Szünet. Nekem igazán elmondhatod!
- Judit   Kitör. Hát ilyen olcsó vagyok én? Egy albérletért, egy szerepért, egy ebédért?
- Imre   A tészta! *Felpattan, megnézi, megkönnyeb-
bül. Várni kell. Kiviszi a tésztát a konyhába.*
- Judit   Tudod, mi történt?
- Imre   A rendező ajánlatot tett, te meg visszautasítottad.
- Judit   Nem a rendező tett ajánlatot. Az asszisztens. Azt mondta, helyzetgyakorlat. Tudod, mit jelent?
- Imre   Meg akart kapni.
- Judit   Statisztákkal szoktak helyzetgyakorlatot csináltatni. Tíz éve vagyok a pályán!
- Imre   Én is tíz év után utaztam először.
- Judit   Vidéken egyik főszerep jött a másik után.
- Imre   Akkor miért jöttél Pestre?
- Judit   Mert már minden kolléganő utált, én meg formálisan éheztem, Ráadásul megörököltem ezt a lakást is.
- Imre   Így lettél szabadúszó a fürdőkádban.
- Judit   Te mivel szoktad feloldani magadban a feszültséget? Mosol? Áztassunk be!
- Imre   Együnk előbb, aztán majd csak lesz idő megbeszélni mindent.
- Judit   Nem akarok semmit sem megbeszélni! Mosni akarok! Mosni!
- Imre   Kóstold meg a gesztenyés fánkomat! Csak ki kell sütni.

- Judit Már nevet. Mit süttött ki régi ismerősünk?
- Imre Ez meg mi?
- Judit Reklám. Reklám szövegeket fogok alámondani.
- Imre Biztos van valami megoldás. esetleg közelebb is, mint gondolod.
- Judit A fürdőszobában? Az automata mosógépet ebből a filmből akartam megvenni.
- Imre Nem a fürdőszobában.
- Judit A konyhában?
- Imre Nem! Ott kel a fánk.
- Judit Nem kell a fátok. Megborzad. De rossz vicc volt! Szóvicceket mondok, mint egy vidéki szubrett.
- Imre Megyek és kisütöm. Egy tányér gesztenyés fánk mindjárt megváltoztatja a világnézetedet. *Kimegy a konyhába, kívülről halljuk a hangját.*
- Judit Tényleg ne segítsek?
- Imre Istenments!
- Judit Az is Bukovinában van?
- Imre Nem. Hol az olaj?
- Judit Moldvában.
- Imre A serpenyő?
- Judit Kimegyek és megkeresem neked.
- Imre Be ne tedd a lábadat!
- Judit Az én konyhám!
- Imre Az én fánkom.

- Judit Fújd föl a fánkodat!
- Imre Pontosan erről van szó. Levegős, könnyű, és elromlik, ha belebeszélnek.
- Judit A némajáték a legerősebb oldalam.
Kintről sülő olaj zaja. Utána Imre jön be egy tányér fánkkal.
- Imre Tessék parancsolni. Porcukrot nem találtam.
- Judit Minek az?
- Imre Megédesíteni ezt a keserű életet. A spájzban viszont vagy ötféle kölni van.
- Judit Hogy megillatosítsam ezt a bűdös életet. *Nagyot harap a fánkból.* Ez finom!
- Imre Volt néhány telefon.
- Judit Megélnékül. A szinkron?
- Imre Nem.
- Judit Rádió? Tévé?
- Imre Nem!
- Judit Szabad a gazda.
- Imre Erről van szó. Az ing gazdája már megint szabad.
- Judit És te? Elküldted melegebb éghajlatra?
- Imre Igen. De, ami az éghajlatváltozást illeti.
- Judit Miről beszélsz?
- Imre Mondom, volt egy csomó telefon. Neked is, nekem is.
- Imre Jelentkezett valaki albérlőnek. Őt elküldtem.
- Judit Igen?
- Imre Aztán a volt barátnőm.
- Judit A munkareggeli.

- Imre   Azzal, hogy ül a szállodában, a számla előtt és engem vár, hogy rendezzem.
- Judit   Rendezted?
- Imre   Megmondtam neki, hogy aki, amit fogyasztott, fizesse ki.
- Judit   A fánkra mutat. Mivel tartozom?
- Imre   *Nem hagyja magát zavartatni.* És végül felhívott Ági.
- Judit   Gondoltam.
- Imre   Én nem gondoltam volna. Mert igaz, hogy megadtam a számot, de azt is megmondtam neki, hogy csak élet-halál kérdésekben vagyok itthon.
- Judit   És? Halál?
- Imre   Nem. Élet.
- Judit   Házaseslet?
- Imre   Talán.
- Judit   Tudtam! Tudtam! *A sírás határán, mialatt fálja a fánkokat.* Tudod, mi ez most? Lázadás! Eddig fogyóztam, hogy szép legyek, de minek? Kinek? A csángók ivadéka őseihez méltóan betelepszik hozzám, szállást adok neki, kilök a házból, a fürdőszobámból mosodát csinál, a konyhámból kitilt, a jelentkező albérlőt lebeszéli, a volt fiúmat elmarja, mikor nyakig beleestem, lefeküdtem vele, helyreállítja a házasesletét a volt feleségével, akivel saját bevallása szerint egy percig nem bírta ki, mert társbérletté tette a szerelmet, amit nálam csak albérlőként folytathatott volna csak. Tor-kig vagyok!

- Imre Akkor ne egyél többet, mert tényleg elcsapod a hasadat.
- Judit Dehogynem eszem! Sőt, eszek! Filológus úr!
- Imre *Magához öleli.* Mindjárt megértesz mindent.
- Judit Mosogatni? Ki fog?
- Imre Bízd csak rám, majd elmosogatok utána.
- Judit Mi után?
- Imre Ebéd után.
- Judit Azon már túl vagyok. És megígérem, nem fogok a konyhában lábatlankodni.
- Imre Miután mindent megbeszéltünk.
- Judit Mi megbeszélhivalónk van még? Jaj, tudom, a számla. Mindjárt lerendezem.
- Imre Inkább nyugodj meg!
- Judit Majd, ha te hazamentél. A fatornyos hazádba, Istenmentsre.
- Imre Istensegíts.
- Judit Engem. De mindig másokat? Hol itt az igazság?
- Imre *Mosolyog.* Félreértesz, de van annyi rutinom, hogy ilyenkor hagyni kell a kocsit kigurulni. Ha az ember fékhez, gázhoz, kormányhoz kapkod, csak fejre állás a vége.
- Judit Mikor én főiskolás voltam, Hamlet a nagymonológót fejre állva mondta el. Nagyon híres előadás volt.
- Imre *Kezdi a türelmét veszteni* Figyelnél rám egy kicsit? Ági felhívott és,... tudod, hol dolgozik?
- Judit Jut eszembe, te nem dolgozol, hogy így főzőcskézhetsz egy közöséges hétköznapon?

- Imre Szabadságon vagyok. A válás meg a költözés időbe kerül.
- Judit A költözés az különösen. Mégis a teljes háztartásod. Különben, ha te mosogatsz, megengedem, hogy a szivacsod a konyhában állomásozzék. Ideiglenesen!
- Imre Nahát Ági a Külkerminisztériumban dolgozik.
- Judit Külkeres jól keres.
- Imre Nagyon rendes volt. Olyan rendes, amilyen a házaseletünk alatt talán soha. Hozott egy hírt, ami azt hiszem, mindent megold.
- Judit El fog mosogatni helyetted?
- Imre Én nem utálok mosogatni.
- Judit Tényleg nem vagy normális.
- Imre Te viszont nagyon válogatós vagy, mint mondtad.
- Judit Inkább hülye voltam.
- Imre Most ne légy hülye.
- Judit Majd igyekszem.
- Imre Kedves Judit! Akkor engedd meg, hogy nagy tisztelettel megkérjem a kezedet.
- Judit Amihez azt a komoly összeget?
- Imre Az ügyvéd kezéhez.
- Judit Pedig állítólag az én kezem szebb.
- Imre Sokkal!
- Judit Várj csak! Nem arról van szó, hogy az Ági kezét kéred vissza?
- Imre Aki egyszer pórul járt, az szerencsétlen. Aki kétszer lép ugyanabba a csapdába, az hülye.

- Judit   És milyen hírt hozott az Ági, hogy tótágast áll benned a szerelem? Várom a nagymonológot! Te, aki azt mondtad tegnap, hogy a házasság a szerelem halála, és egy másodperccel ezelőtt meg azt mondtad, hogy hülye, aki kétszer lép ugyanabba a csapdába, hogyan dönthetnél úgy, hogy mégis belesétálsz?
- Imre   Beszélhetek magyarul?
- Judit   Valahogy jobban szeretném, ha ógörögül beszélnél!
- Imre   *Szárazon.* Ági azt a hírt hozta, hogy magyar kereskedelmi kirendeltség nyílik Kairóban.
- Judit   Gratulálok. És?
- Imre   És komolyan felmerült a nevem az Athénben elért eredményeim alapján.
- Judit   Athénban.
- Imre   Nem erről beszélek.
- Judit   Bedolgozod magad a piramisok közé? Értsem úgy, hogy elmész és visszakéred a pénzt?
- Imre   Én a kezedet kértem.
- Judit   Azt a szépet. De mi köze van ennek a hírnek ahhoz az elhatározáshoz?
- Imre   Az állásnak az a feltétele, hogy nős legyek.
- Judit   Értem.
- Imre   Van egy olyan babona, hogy nőtlen ember viharosabb magánéletet él.
- Judit   Állandó esők?
- Imre   Több pénz kell neki, jobban megvesztegethető.
- Judit   Szóval ne legyek hülye.

- Imre Más dolgod sem lesz, mint parancsolgatni a személyzetnek.
- Judit Ez tehát az a túláradó érzélem, ami megdöntötte jól megalapozott véleményedet a házasság szerelemölő hatásáról?
- Imre Félreértesz!
- Judit És a hivatásom? Egy színésznő a nyelvéhez van kötve.
- Imre Mit akarsz te a hivatásodtól? Miért ragaszkodsz a légyapírhoz, amibe beleragadtál? Mikor adódna valaki, aki kicibál onnan?
- Judit Csak éppen kitépné a szárnyaimat.
- Imre Hát hol repülsz ezekkel a szárnyakkal, te szerencsétlen? Dunsztosüvegben! Nem a rendező akart téged, hanem az asszisztens! És ő is csak a helyzetgyakorlat után.
- Judit Azért akadt, aki komolyan le akart feküdni velem. És nagyon félt, hogy nem leszek álmos.
- Imre Egy okkal több, hogy hozzámenj feleségül.
- Judit Nézd, Imre, lehet, hogy rossz színész vagyok. Lehet, hogy nullára írtak, lehet, hogy ez az utolsó szerepem, de én azért olyan utolsó nem vagyok, hogy a Luxemburg grófjában elvállaljam a címszerepet.
- Imre Micsodát a hol?
- Judit Kár, hogy csak a görög drámákra specializáltad magad. A luxenburgi grófság csak cím, pénz nem jár vele. René gróf pénzért nőszül.
- Imre Itt hagynánk a lakást.
- Judit René gróf elveszi Angele-t, hogy Sir Bazil, a lord egy elvált grófnőt vehessen feleségül. Ha

---

már most komolyan forró szerelmi vallomást, akkor Sir Imre egy el nem vált színésznővel lenne gazdagabb, és én egy szerelemmel szegényebb.

Imre

Nem szeretsz?

Judit

Nagyon szeretlek.

Imre

El akarsz veszteni?

Judit

Pont ellenkezőleg. "Meg akarlak tartani téged, ezért választom örökölni a megszépítő messzeséget." Ady.

Imre

Saját szavad nincs?

Judit

Az is a tied. Ha egy fedél alatt vagyunk, az társbérlet. Ha te Kairóban vagy és én mondjuk Kecskeméten, az a szerelem.

Vége

Budapest, 1987. február 9. – 2009. május 4.

Jász István